

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 143/2020
19.02.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ђорђа Константиновића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји К.бр.260/18 од 04.11.2019.године и Основног суда у Параћину КВ.бр.23/20 од 29.01.2020.године, у седници већа одржаној дана 19.02.2020. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ђорђа Константиновића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји К.бр.260/18 од 04.11.2019.године и Основног суда у Параћину КВ.бр.23/20 од 29.01.2020.године.

Образложење

Решењем Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји К.бр.260/18 од 04.11.2019.године обавезан је окривљени АА да на име трошкова кривичног поступка у предмету Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји К.бр.260/18 исплати приватној тужилји ББ износ од 1.960,00 динара у року од 8 дана по правноснажности решења, под претњом принудног извршења.

Решењем Основног суда у Параћину КВ.бр.23/20 од 29.01.2020.године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Ђорђа Константиновића изјављена против решења Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји К.бр.260/18 од 04.11.2019.године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Ђорђе Константиновић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине побијана правноснажна решења и предмет

врати на поновно одлучивање Основном суду у Параћину, Судска јединица у Ћуприји, као и да на терет приватне тужиље досуди окривљеном износ од 33.000,00 динара на име састављања захтева за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да како је у предметној кривичној ствари Основни суд у Параћину, Судска јединица у Ћуприји правноснажним решењем К.бр.260/18 од 27.09.2019.године већ одлучио да окривљени сноси трошкове кривичног поступка које је имала приватна тужилја и истог обавезао да приватној тужилји надокнади трошкове поступка у износу од 103.500,00 динара у року од 8 дана од правноснажности решења, а на које решење приватна тужилја није изјавила жалбу, то, по ставу браниоца, није било законског основа да суд након тога побијаним правноснажним решењима поново обавезе окривљеног да приватној тужилји надокнади трошкове поступка и то додатне трошкове на име судских такси за тужбу и пресуду у износу од 1.960,00 динара, при чему приватна тужилја до тада уопште није тражила трошкове судских такси.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Наиме, исти наводи истакнути у жалби браниоца окривљеног АА - адвоката Ђорђа Константиновића били су предмет разматрања другостепеног већа Основног суда у Параћину које је поступало по жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепеног решења Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји К.бр.260/18 од 04.11.2019.године. Другостепено веће Основног суда у Параћину је ове наводе оценило неоснованим и о томе на странама 2 и 3 другостепеног решења КВ.бр.23/20 од 29.01.2020. године изнело јасне разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

И по оцени Врховног касационог суда, имајући у виду да је окривљени АА у предметном кривичном поступку правноснажном пресудом Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји ЗК.бр.260/18 од 07.12.2018.године оглашен кривим за извршење кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и да је сходно члану 264. став 1. ЗКП дужан да приватној тужилји ББ накнади трошкове кривичног поступка, између осталих и трошкове судских такси за тужбу и

пресуду, те имајући при томе у виду да одлуку о висини трошкова кривичног поступка суд може донети онда када ти трошкови настану, а да су трошкови на име судских такси за тужбу и пресуду за приватну тужилу, која је њихов таксени обвезник, настали тек њиховим плаћањем дана 14.10.2019.године (од ког дана је приватна тужилу могла поднети захтев за накнаду ових трошкова (не и раније), а што је и учинила дана 17.10.2019.године), о чему је као доказ пуномоћник приватне тужиле суду приложио уплатницу, то је суд у конкретном случају могао да побијаним решењима обавезе окривљеног да приватној тужилу накнади трошкове које је она имала на име плаћања судских такси за тужбу и пресуду.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ђорђа Константиновића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.**

**За Председника већа-судија
Веско Крстајић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**